

Agència Catalana de l'Aigua,
Departament de Concessions,

Expedient: CC2016000177

Dades personals		
Nom	Primer cognom:	Segon cognom:
NIF/NIE:	Adreça a efectes de notificacions:	
CP:	Població:	Província:
Telèfon: ----	Mòbil:	Adreça electrònica
En nom de		

Al·legació a l'expedient ref. CC2016000177, publicat al DOGC Núm. 8214
del dia 31/8/2020

Exposo
<p>Ja que el sentit i el valor d'aquesta concessió tan important d'aigua té la seva arrel, com explica el I DOGC Núm. 8027 del 19.12.2019 en la voluntat de consolidar industrialment la presència de la companyia i en la consideració del Pla Phoenix com d'interès general, consideració que, segons el DOGC 8027 resta plenament vigent. El DOGC esmentat justifica aquesta consideració en base als principals objectius del Pla Phoenix, enumerats en el document.</p> <p>Doncs bé, considerem que aquests objectius enumerats ni es compleixen ni hi ha elements per pensar que es compliran. Cal dir que tenim en compte també el Dictamen definitiu del Consell per a l'ús Sostenible de l'aigua (CUSA) del 6 de març de 2019. Anem a veure-ho:</p> <p><i>Objectiu 1(S.DOGC),. L'increment de la producció fins a 1.000.000 de tones de potassa i de 750.000 tones l'any de Sal Vacuum d'alta puresa. Aquesta producció de potassa hores d'ara sembla impossible: la rampa de Sùria té molts problemes, ha aparegut una veta d'aigua, la mina de Vilafruns ja està tancada. Pel que fa a la sal, encara és més impossible el compliment de l'objectiu: només hi ha una planta de les tres necessàries. Cadascuna havia de produir 250.000 Tm/any però la primera i única no dona la puresa de sal necessària (i Akzo, que havia de comprar-la, ha trencat el contracte) De tal manera que la Generalitat ha donat permís per ampliar l'abocament a cel obert al Fusteret mentre no estigui acabat el col·lector.</i></p> <p><i>Objectiu 3 (S.DOGC). El tancament ordenat de l'activitat a Sallent(...) i la transferència de l'activitat a Sùria, que permet la restauració dels dipòsits salins.</i> El tancament de l'activitat</p>

a Sallent ha estat de tot menys ordenat: després de molt temps de treballar malament i amb empreses subcontractades que tenen treballadors sota el conveni metal·lúrgic treballant dintre la mina, dues tràgiques morts han provocat el tancament precipitat de Vilafruns. Pel que fa a la restauració dels dipòsits salins, el pla de restauració aprovat preveu dissoldre'ls i enviar-los al mar pel col·lector (els primers 50 anys el del Cogulló i després, vint anys més, el del Fusteret) Doncs bé: s'havia dit – mai escrit- que es faria servir l'aigua de l'EDAR de Manresa per dissoldre'ls. Aquesta aigua que s'ha fet servir en promeses verbals per la restauració dels runams és la que ara sol·licita ICL Iberia per les seves instal·lacions a Súria.

Per descomptat, tampoc es compleix el que assegura el DOGC “*dóna ocupació directa a 1.200 persones*”. Us suposem coneixedors de l'acomiadament per part de Muntatges Rus de 166 treballadors i d'altres 32 d'Himesa, dues empreses subcontractades que treballaven a la mina de Vilafruns, a part dels 110 acomiadaments de la pròpia plantilla de ICL que l'empresa ha anunciat: Un total de 308 acomiadaments!

No cal dir que restar gairebé 7 Hm³ /any al riu des de la sortida de l'EDAR al Cardener fins que se li pugui afegir l'aigua de la ITAM del Prat de Llobregat a Molins augmenta l'estrès del Llobregat en bona part del seu recorregut, com afirma l'informe pertinent del CUSA, d'una manera cruel i perillosa i fa palesa una política hidràulica a la que interessa molt l'aigua de boca i l'aigua industrial però no els rius com a font i mostra de vida.

Amb tot i les sentències ordenant plans de restauració i retirada immediata del runam, amb tot i les condemnes penals per negar la salinització, amb tot i tenir una denúncia a punt d'entrar al Tribunal de Justícia Europeu exigint una fiança proporcional al volum del dany causat, amb tot i la Directiva Marc de l'Aigua que parteix del principi de qui contamina, paga, veient com han anat les coses fins ara, més aviat ens sembla que es complirà la pitjor distòpia: ICL marxarà del nostre país deixant els treballadors sense feina i amb subsidis a càrrec de l'administració pública i immenses muntanyes de runams que salinitzaran la poca aigua que tenim al Llobregat, una costosa dessalinització que hurem de pagar entre tot@s.

Precisament el XI Congrés ibèric de Planificació i Gestió de l'aigua ha reclamat valentia a les administracions públiques per prendre mesures cap a una transició hídrica justa i Elisa Vargas, responsable de Polítiques a la Direcció General de Medi Ambient de la Unió Europea, ha assegurat que els fons europeus per la pandèmia són una oportunitat per invertir en la transició hidrològica[i]

Sol·licito:

Que:

- No es doni l' aigua de l'EDAR de Manresa a ICL i que aquesta negativa sigui el principi d' un replanteig de la política que han seguit les administracions fins ara en el tema de les mines de potassa del Bages, i per tant,
- S'obligui a l'empresa a deixar una fiança proporcional a la restauració dels runams i s'estableixin clarament les obligacions i els terminis per a eliminar-los, com recomana l'informe del CUSA.
- S'asseguri el lloc de treball als treballadors actuals si no tenen ocupació a la mina, donant-los feina en la restauració dels runams, així com es plantegi un pla de reconversió industrial de la comarca, coherent amb un desenvolupament equitatiu i sostenible.
- S'estudiï la manera d'aprofitar les riuades per fer servir l'aigua que es necessita per restaurar els runams sense prendre aigua del Llobregat.
- Es facin passos per mantenir i restaurar el riu Llobregat

Documentació Annexa

1. <http://congresoiberico.org/la-fundacion-nueva-cultura-del-agua-denuncia-la-insostenibilidad-de-la-gestion-del-agua-en-espana-y-portugal/>

de Setembre de 2020

Signatura